

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 680. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 2, Miles Davis, deel 14 en laatst. Een tijd lang, zoals u in de afgelopen afleveringen kon horen, wilde Miles Davis alleen concert-opnamen gebruiken. Hij vond de sfeer spontaner, de interactie tussen musici en publiek belangrijk. Maar met de komst van tenorsaxofonist ^{Wayne} Shorter veranderde hij meteen van gedachte. Want de eerste ~~prohactie~~ ^{prohactie} van 1965 werd in de studio in Los Angeles gedaan. ~~Wayne Shorter~~ Voor Columbia, het album nu op Sony/CBS CD. Het heet 'E.S.P.' Al in 1952 had bassist-componist Charles Mingus een stuk voor bas gemaakt met de titel voluit: "Extrasensory perception" - buiten-zintuiglijke waarneming, Wayne Shorter maakte ^{zijn} "E.S.P." voor Miles Davis naar we mogen aannemen eind '64. Het jaar daarop lanceerde de New Yorkse advocaat Bernard Stollman zijn platenmerk ESP, met als eerste uitgave Ornette Coleman's Town Hall Concert. Even de bezetting van het kwintet: Miles Davis-trompet, Wayne Shorter-tenorsaxofoon, Herbie Hancock-piano, Ron Carter-bas, Tony Williams-drums. ~~Wayne Shorter~~ "E.S.P.". Miles Davis Quintet: E.S.P. (Wayne Shorter, Miles Davis)
1 - 5:29 - Columbia 467899-2

"E.S.P." van Wayne Shorter, weliswaar een 32-maten stuk, maar geen A-A-B-A-schema. Ook bassist Ron Carter droeg een stuk bij, opvallend hierin is o.a. het versnellen en vertragen door drummer Tony Williams. Dit is "Eighty one".

Miles Davis Quintet: Eighty one (Ron Carter, Miles Davis)
2 - 6:14 - idem

"Eighty one" van Ron Carter. Opnieuw een thema van Wayne Shorter, ~~de~~ de ballad "Iris".

Miles Davis Quintet: Iris (Wayne Shorter)
6 - 8:31 - idem

Wayne Shorter's "Iris". Tenslotte de eigen bijdrage van Miles Davis. Overigens stond naar oud gebruik van orkestleiders zijn naam ook bij "E.S.P." en "Eighty one". Met de Harmon-demper "Agitation".

Voor de plant.

Zeer spannend.

Miles Davis Quintet: Agitation (Miles Davis)
5 - 7:45 - idem

"Agitation", eigen stuk van Miles Davis. U hoorde vier stukken uit het album 'E.S.P.' door het Miles Davis Quintet. De Columbia-opnamen werden in januari 1965 in Los Angeles gemaakt. "E.S.P." op de 20ste, "Eighty one" de 21ste, "Iris" en "Agitation" de 22ste. De musici: Miles Davis-trompet, Wayne Shorter-tenorsaxofoon, Herbie Hancock-piano, Ron Carter-bas, Tony Williams-drums. Nadat men jaren samengespeeld had, ging ieder zijn eigen, zeer succesrijke weg - die mag bekend worden verondersteld. Miles Davis zelf zou vooral het geluid van de omgeving waarin hij muziek maakte blijven ontwikkelen. Tot hij kort voor zijn dood even naar het verleden terugging. Miles Dewey Davis III werd 26 mei 1926 in Alton, Illinois, geboren, hij overleed 28 september 1991 in Santa Monica, California, na een hersenbloeding en vooral door ademhalingsproblemen, ~~longontsteking~~ ^{met} longontsteking, één van de ^{mogelijke} complicaties als gevolg van de sikkelcelziekte die in 1964 ^{hi} begon zijn heupgewrichten te vernielen. Miles Davis was 65, heeft als weinig anderen zo'n afgeronde eigen muziekwereld op de geluidsdragers achtergelaten.

Eind van hoofdstuk 2, volgende keer de eerste aflevering van het 3e hoofdstuk, met John Coltrane.

Dit was Jazzgeschiedenis 680, Mdr.

0 0 0 0 0